herpy

FRØER

Gray Treefrog

Dryophytes versicolor

Dryophytes versicolor er en lille, kompakt løvfrø på 3-5 cm fra det østlige Nordamerika, der skifter farve mellem gråt, grønt og brunt efter underlag, temperatur og fugtighed. Den er nataktiv, hårdfør og et godt valg for begyndere, og hannens trille hører til forårsaftenens mest kendte lyde i skovkanten.

Familie: Hylidae Tidligere navn: *Hyla versicolor* Udgivet 16. november 2026 **Mild hudgift**

SPECIFIKATIONER

DYRET

Voksenstørrelse	**3-5 cm** snude-kloak-længde
Levetid	**5-10 år**
Aktiv	**Nat**
Levevis	**Træboende**
Biotop	**Vådområde og tempereret skov og eng**
Hudgift	**Mild** Vask hænderne efter kontakt, og hold fingrene fra øjne og mund
Sværhedsgrad	**Begynder**

PASNING

Min. terrarie	**60 × 30 × 45 cm** L × B × H til 2 voksne dyr
Temperatur, dag	**20-26 °C**
Temperatur, nat	**18-22 °C**
Luftfugtighed	**50-80 %**
Vand	**Vandskål**
UVB	**Valgfri** Ferguson-zone 1
Kost	**Insekter**
Holdes	**Enkeltvis, parvis eller i gruppe**

AVL

Formering	**Æglæggende**
Udvikling	**Haletudser i vand**
Æglægning	**I vand**
Kønsmoden	**12-24 mdr.**
Æg pr. lægning	**1.000-2.000**
Lægninger pr. år	**1**
Klækning	**3-7 dage**
Larvetid	**42-65 dage** fra klækning til metamorfose
Larvefoder	**Alger/planter**
Yngelpleje	**Ingen**

BESKYTTELSE OG PAPIRER

CITES	**Ikke omfattet**
IUCN	**Ikke truet (LC)**

Arten står ikke på CITES-listerne, så der kræves ingen CITES-papirer. EU-bilaget er ikke aflæst i referencetabellen og er derfor ikke angivet.

Om arten

Dryophytes versicolor er en lille træfrø med kort, kraftig krop og en ru, vortet hud, der er mere ujævn end hos de fleste frøer. Voksne dyr måler oftest 3-5 cm fra snude til kloak, og den største målte hun er 6 cm. Hunnerne bliver lidt større end hannerne, og hannen har en mørk strube, mens hunnens er lysere. De store hæfteskiver på tæerne gør, at frøen klatrer let på bark, glas og andre glatte flader.

Farven svinger med underlag, årstid, temperatur og fugtighed. Oftest er ryggen grå med mørke pletter, men frøen kan skifte fra næsten sort til næsten hvid og også blive grøn eller brun. Skiftet sker langsomt, ikke i løbet af få sekunder. Unge dyr og dyr i yngletiden er ofte grønne. Under øjet sidder normalt en lys plet, og benene har mørke tværbånd. Inderlåret og lysken er stærkt gule til orange med sorte pletter, og de farver blinker frem, når frøen hopper. Døde dyr og dyr i uvante omgivelser er overvejende grå.

D. versicolor hed tidligere *Hyla versicolor*, og det navn bruges stadig i ældre litteratur og i handlen. Artsnavnet versicolor er latin og betyder af skiftende farve. Arten er tetraploid, altså med 48 kromosomer mod 24 hos den næsten identiske *D. chrysoscelis*. De to arter kan ikke skelnes på udseendet, men kun på hannens kald og til dels på udbredelsen. Ved krydsninger dør mange af larverne tidligt, og de få, der bliver voksne, har nedsat frugtbarhed. Pasningen er den samme for begge.

Hudgift: Som de fleste padder udskiller arten et svagt, irriterende sekret fra huden. Det er ikke farligt, men kan give irritation i slimhinder som øjne, læber og næse, og i åbne sår. Der er ikke dokumenteret forskel på vilde og opdrættede dyr. Vask hænder efter kontakt, og rør ikke ved ansigtet.

Levetiden i fangenskab angives fra 5-7 til 10-15 år; faktaboksen viser 5-10 år.

Frøen er sart og let at forskrække og er et dyr, man betragter frem for at røre ved.

Udbredelse og levested

Dryophytes versicolor lever i den østlige halvdel af Nordamerika. I USA går udbredelsen fra Maine og New England mod vest til det centrale Texas og Oklahoma. Angivelser for begge arter under ét når mod syd til det nordlige Florida, men i syd er det mest den næsten identiske *D. chrysoscelis*, der findes. I Canada findes arten fra det sydlige Ontario og Quebec til Manitoba, og en isoleret bestand lever i New Brunswick.

D. chrysoscelis deler store dele af området. Generelt ligger *D. versicolor* mest mod nord og nordøst, mens den anden art er hyppigst mod syd, men grænsen er uskarp, og begge arter yngler nogle steder i de samme damme, fx i Wisconsin og det nordlige Michigan. Ældre angivelser blander ofte de to arter sammen, så kortet viser landene, hvor *D. versicolor* hører hjemme.

> **Oprindelig udbredelse:** USA og Canada.

LEVESTED

Dryophytes versicolor lever i skov og skovkanter nær vand: løv- og blandskov, gamle marker, skovbevoksede forstæder og træbevoksninger ved gårde nær både midlertidige og permanente damme, moser og søer. Den findes i alle højder og er stærkt knyttet til træer, hvor den om dagen hviler på grene og blade, ofte åbent og endda i direkte sol, og forlader sig på sin camouflage. Den ses også på husvægge og ved lamper, hvor den tager de insekter, der samles der.

Om vinteren overvintrer frøen på land under nedfaldne træstammer, rødder og løvlag eller i hule træer. Arten tåler, at kropsvæskerne fryser: glycerol i blodet sænker frysepunktet, og i de hårdeste kuldeperioder bliver op mod 80 % af kroppen til is, indtil det bliver mildere. Den tåler ned til omkring -8 °C.

Hannerne begynder at kalde fra sidst i april eller maj, når aftenluften er over cirka 15 °C, og yngletiden varer nogle uger, nogle steder ind i juni eller juli. De varme, skyede aftener giver det kraftigste kor. Arten yngler helst i fiskefrie skovdamme.

Pasning

TERRARIET

Et par *D. versicolor* kan holdes i et terrarie på 60 × 30 × 45 cm. En enkelt frø klarer sig i et mindre terrarie på omkring 30 × 30 × 45 cm, og for hver ekstra frø bør gulvet udvides lidt. Højden betyder mere end gulvet, fordi arten er træbeboer. Et glasterrarie er velegnet, fordi det slipper varmen ud og ikke gør terrariet for varmt. Låget skal slutte tæt, da frøen er en dygtig klatrer, og et terrarie med frontdør er lettere at stelle end et med låg foroven.

Indret med grene i forskellig tykkelse og vinkel, korkbark, bambusrør og planter, der hænger ud over siddepladserne. Frøen sover om dagen under et blad eller i en sprække, så der skal være dækning både foroven og forneden. Bunden kan være kokosfibre eller en anden sikker jordblanding, og fugtigt køkkenrulle er nemmest i et karantæneterrarie. Undgå akvariegrus, små barkstykker og sand, som frøen kan sluge, når den fanger føde. Det hjælper at dække tre sider af terrariet med en mørk baggrund, så dyrene føler sig trygge.

Uden for yngletiden lever arten ret enligt. Dyr af samme størrelse kan holdes sammen i et rummeligt terrarie, men de er opportunistiske og kan æde mindre artsfæller, så sortér efter størrelse. Hold arten som eneste art i terrariet.

TEMPERATUR

Hold terrariet på 20-26 °C om dagen og et par grader køligere om natten, omkring 18-22 °C. Arten er tolerant og kan en kort tid klare alt fra omkring 10 °C til 32 °C uden skade, men det er ikke noget at stile efter. Er rummet køligt, kan en svag lampe over den ene side give et varmere hjørne, så frøen selv kan vælge. En varmemåtte på siden af glasset med termostat er en anden mulighed, som også giver en lille temperaturgradient. Hold temperaturen under cirka 26-27 °C, for arten er ikke tropisk, og små terrarier overophedes let. Hav et termometer foroven.

I naturen overvintrer arten, men en egentlig vinterhvile er ikke nødvendig i terrariet og er derfor ikke angivet i boksen. En kølig periode kan stimulere til yngel, men detaljer om temperatur og varighed er ikke dokumenteret for arten.

Læs mere: Varme og temperatur Læs mere: Vinterhvile og årstider

LUFTFUGTIGHED OG SPRØJTNING

Arten er ikke tropisk og har ikke brug for høj luftfugtighed. Sigt efter 50-80 %, og overbrus terrariet nogle gange om ugen eller dagligt, hvis luften i rummet er meget tør. Luftfugtigheden må gerne stige efter sprøjtning og falde igen, så det er et udsving over døgnet frem for en konstant høj værdi. Levende planter og en let fugtig bund hjælper med at holde fugten oppe.

God ventilation er vigtigere end høj fugt, og bunden skal ikke stå våd. Sprøjt med afkloreret postevand eller kildevand. Regn er i naturen med til at sætte hannernes kald i gang, så en kunstig regntid om foråret kan virke på samme måde.

Læs mere: Luftfugtighed, sprøjtning og ventilation

VAND OG VANDKVALITET

D. versicolor bør have en vandskål, som frøen kan sidde i, og den bruges ofte om natten. Skålen behøver ikke være stor, men frøen skal kunne dække sig helt, og kanten skal være let at komme op over. Skift vandet hver dag eller når det er snavset, og skrub skålen jævnligt.

Brug afkloreret postevand, behandlet med et middel mod klor, kloramin og tungmetaller, eller kildevand. Destilleret vand egner sig ikke, fordi det kan forstyrre frøens vandbalance. Brug aldrig sæbe eller rengøringsmidler, for padder optager stoffer gennem huden. Er der yngel på vej, kræver det et eget kar (se Avl).

LYS OG UVB

Frøen skal have en fast døgnrytme, fx 12 timer lys og 12 timer mørke, med lys nok til, at planterne trives. Lysstofrør eller LED holder varmen nede. I naturen sover frøen ofte åbent og i sol, så en svag UVB-kilde (Ferguson-zone 1) med rigelig skygge er et gunstigt tilskud, især i et beplantet terrarie, men arten klarer sig også uden. Skift røret efter producentens anvisning. Glas og plast blokerer UVB, så et vindue giver kun lys og varme og ikke UVB.

Læs mere: Lys og UVB

FODER

Dryophytes versicolor er insektæder og har stor appetit. Den tager fårekyllinger, fluer, møl, voksmøllarver, små silkeorme og regnorme, og fårekyllinger kan udgøre hovedparten af maden. Mel- og voksmøllarver bruges til variation. Små dyr får bananfluer og meget små fårekyllinger. Et foderdyr, der er på størrelse med frøens hoved eller lidt mindre, er normalt rigtigt.

Unge dyr fodres op til dagligt. Voksne får tre-seks fårekyllinger hver anden eller tredje dag, afhængigt af frøens og foderdyrenes størrelse. Arten kan blive fed, hvis den fodres for meget, så reducer, hvis frøen bliver rund. Giv helst maden lige inden lyset slukkes. Fodr insekterne godt op, inden de bliver givet til frøen, og støv dem med kalk og vitaminer. Til voksne dyr er det nok at støve hver anden gang, til unge hver gang.

Læs mere: Foderdyr: hold og avl Læs mere: Kalk, vitaminer og tilskud

ADFÆRD OG HÅNDTERING

D. versicolor er nataktiv og kommer for alvor i gang, når lyset slukkes. Om dagen sidder den stille på en gren eller et blad, og den bruger hele terrariet om natten. Den er en aktiv jæger, der springer fra gren til gren, og hæfteskiverne lader den klatre på lodret glas. Hannerne er territoriale i yngletiden og forsvarer deres kaldeplads med lange kald.

Hannernes trille er kraftig, især om foråret, og kan høres langt væk, så stil terrariet, hvor lyden ikke generer. Frøen er let at forskrække og bør kun håndteres, når det er nødvendigt, og kun af voksne. Brug rene, våde hænder uden sæbe eller creme, eller fugtige, pudderfri handsker, eller flyt frøen med et glas. Vask hænder bagefter.

Avl

KØNSMODENHED OG KØNSBESTEMMELSE

Hannerne afslører sig ved at kalde og har en mørk strube, mens hunnerne er lidt større og har en lysere strube. Hannerne bliver kønsmodne efter 1-2 år, hunnerne normalt efter cirka 2 år, så boksen viser 12-24 måneder. Unger kan ikke kønsbestemmes, så køb en lille gruppe, hvis du vil have begge køn, og vælg opdrættede dyr, hvis du kan finde dem. Vildfangne dyr bærer ofte parasitter, og at fange arten i naturen er underlagt lokale regler.

Læs mere: Køb af dyr: opdræt, vildfang og transport

PARRING

I naturen yngler arten fra sidst i april til juni eller juli, når aftenluften er over cirka 15 °C, og hunnen vælger den han, der har de længste og hyppigste kald. Hannen skifter til et længere, mere insisterende parringskald, når en hun nærmer sig. Parringssystemet er polygynt: en han kan parre sig med flere hunner. Nogle hanner, ofte i deres første yngletid, kalder ikke for at spare kræfter, men holder sig tæt ved en kaldende han. I terrariet er det ikke dokumenteret, hvad der udløser yngel; en kølig periode efterfulgt af overbrusning og varmere vejr er et rimeligt forsøg. Hunnen kommer kun til vandet for at lægge æg. Hannen omklamrer hende, og æggene befrugtes uden for kroppen.

ÆG OG HALETUDSER

Hunnen lægger æggene i vand i flade, løse pakker på 10-40 æg, der hænger fast i planter ved overfladen. I alt lægger en hun omkring 1.000-2.000 æg, ofte angivet til cirka 1.800, og lægger kun én gang om året. Der er ingen yngelpleje, og hunnen har ingen rolle efter lægningen.

Flyt æggene eller haletudserne til et eget kar med rent vand uden fisk, hvor foder og vandkvalitet er nemme at styre. Haletudserne lever af alger og nedbrudt plantemateriale og filtrerer føde fra vandet eller skraber den fra overflader. Specifikke fodringsråd for terrariehold er ikke dokumenteret for arten, så plantebaseret foder med alger er et rimeligt udgangspunkt. Skift vandet ofte, og fordel dem på flere kar, hvis de bliver mange.

Læs mere: Opdræt af haletudser

METAMORFOSE

Æggene klækker efter 3-7 dage, afhængigt af vandtemperaturen. Haletudserne forvandler sig efter cirka 6-8 uger, og samlet fra klækning til metamorfose angives 42-65 dage. Udviklingen går hurtigere ved varmt vand og med rigeligt foder.

Når forbenene kommer frem, skal haletudsen let kunne komme op af vandet. Sænk vandstanden, og læg skrå sten, kork eller flydende planter i, så den kan kravle op og ikke drukner. De nyforvandlede ungfrøer er næsten altid grønne i et par dage, før de skifter til grå.

OPDRÆT AF UNGER

De nyforvandlede unger er omkring 15 mm og skal have bananfluer og bittesmå fårekyllinger, støvet med kalk, hver dag. Hold dem i et fugtigt opdrætsterrarie med planter og en lav vandskål. Nogle ungfrøer forbliver lysegrønne, indtil de er voksne. Sortér ungerne efter størrelse, og giv større foder, efterhånden som de vokser. Arten bliver fuldvoksen i løbet af et til to år, og væksten afhænger af foder og klima.

Sundhed og typiske fejl

D. versicolor er hårdfør, men disse problemer går igen:

- Vildfangne dyr: de kan bære parasitter og sygdomme og være svære at akklimatisere. Vælg opdrættede dyr, eller sæt vildfangne i karantæne.
- Overvægt: arten har stor appetit og bliver let fed, hvis der fodres for meget og for ofte.
- Hudinfektioner: rødlige misfarvninger eller hvide, vattede områder, især på bugen og under bagbenene, skyldes ofte bakterier eller svampe i en skade.
- Mangelsygdomme: unge dyr i hurtig vækst kan få skeletproblemer ved mangel på kalk og vitaminer, så støv foderet efter

anvisningen.
- Sløvhed, madvægring eller oppustethed kan skyldes stress, for lav eller for høj temperatur eller dårlig vandkvalitet.

En sund frø har en kompakt, muskuløs krop og klar hud og sidder oppe i terrariet om dagen. Isolér syge dyr, og søg en dyrlæge med forstand på padder. Sæt aldrig frøer eller haletudser ud i den danske natur, da de kan overføre sygdomme til danske padder.

Læs mere: Karantæne og hygiejne

Spørg altid dine kloge bekendte

Vejledningen er et godt sted at begynde, men den kan ikke erstatte erfaring. Dyr er forskellige, og meget af det vigtigste lærer man af dem, der har holdt arten i årevis. Tal med en avler, en erfaren holder eller en dyrlæge med forstand på krybdyr og padder, før du anskaffer dyret - og igen, hvis noget ser forkert ud.